

Nedanstående sketch är författad av Adrian Wennström med biträde av Ernst och Holger Lundbäck, alla födda och uppvuxna i Ytterbyn. Den framfördes i augusti 1939, endast ett par veckor före andra världskrigets utbrott. Den speglar delvis de storpolitiska världshändelserna vid denna tid. Korridoren eller "tamburen", som nämnes i sketchen, avser den polska korridoren genom Ostpreussen fram till Östersjön. Den var en nagel i ögat för det nazistiska Tyskland och blev därför en av orsakerna till det andra världskrigets utbrott. Nonintervention (icke inblandning) avser den diplomatiska överenskommelse, varigenom framför allt England och Frankrike förband sig att inte blanda sig i kriget mellan Italien och Abessinien (senare Etiopien), ett krig, som startats av den italienske diktatorn Mussolini.

Sketchen ingick i programmet för Barnens dag 1939 och spelades i den gamla sedermera nedbrunna gymnastiksalen vid dåvarande samrealskolan. "Skådespelare" var de ovan nämnda tre pjäsförfattarna.

Ha do hört wå di see?

Bondkök. A. sitter och läser i en tidning. Kommenterar:

- Ja, hån Hitler ån Stalin, he jär gåssan opa jakt. Nöu ska di visst byri å jakt ila. Je säi di hå djort in tukendin nonaggressionspakt nöu. Wo di då skå hå hån till. Man ha ät höure, så man kjan fåli ve åll gjarnskjap.

B. kommer in, hälsar och går fram och läser tidningen över A:s axel.

B.-Nå sta ne na nöytt uti blaren i da?

A.-Ja, do få säi sjölv.

B.-Nonaggressionspakt, wå jär he? Hå di ät snart hiole å köute nå nöu de där diplomatan?

A.-Nå je vet är reiktit. Mån he jär fäl na desoma såm nonintervention.

B.-Nå wå vare he bitöydd?

A.-Nå, he bitöy jo åt italienarn skå få kyyp så mytji djiveran än vill.

B.-Nå, wå skå nöu italienarn hå åll böyssen till?. He jär jo ini Polo he ne jär åoråolit nöu. Huri jär e' lik he åti italienaro?

A.-Na, he djär e' ät. ät

B.-Nå män då kjan e' jo våra italienarn så skå hå böyssen de här gjaka

A.-Ja, do förstå åt italienarn å töysken jåra uti soma bolag. Å nöu vili di tööukt polackarn ini tamburo häl korridoro, wå ne jär

háa där á hála treett uti.

B.-Ja, män wá hav en Stalin djára ve dööy dá?

A.-Ja, sä do tuker så we första se át opa de där herran. Di jára så full-
klappe i do sööur för át we ská konn reken öut do. Män je tráó en
täántj át dji japanes^{er} árdentlit.

B.-Ja, män japanesarn, he jo langt dáit á deran förskrátjelit. He jár
jo sám om je skull fára opa ^{er}mrknin i Lycksele ásta sláss. Wá ha je
där bistell?

A.-Ja, sä do stárpoletiken. Hån jár värr än de värste böyastem. Engels-
man á fransman jára uti soma háärv. Á wom so ská gre öut höu, he jár
ät gått át veta.

B.-Hån Chamberlin kjan no heinn nöt op maak páraprygel inan hehán jár
felat.

A.-Ná, he ha man jo förstö át e' át skull blä. na bárti de där Geneve
di há hála snör bárt páningan uti.

B.-Geneve. Ja, he hardá vyri láka brá tjyp konfekt för álltiháop.

A.-Ná, sess ni, do ha fäl át så bráttom.

B.- Ná, je ská át siti. Je ská ásta låga einn na hesivärk. Sätter sig.

A.-Ná, át jár he så bráttom. Do meeist e' jo át öundi snyo äänn. Ve ská
fäl há áss na kjaf. Je ská seti opa panna. O Káta jár jo kröngo böyn,
män ve klár fäl áopp e' enda.

B.-He jár dá álldeles i áonö. Je káom jo bordi kjafepann hema.

C. kommer in och hälsar.

A.-Leet de na siti.

B.-No tjiit do fäl lákta á kjafen nöu.

C.-Ája, he jár fäl át ááll så gja á snööugg.

A (till C) - Ná, döu ha fäl snart bárt felat nöu?

C.- Liot fála he. Ve låra slöute o mándan.

B.-Ná, huri hav e' váorte höge?

C.-Ja, he jár jo så öyntjelit, så he jár jo át till tála áom e'. He
ha váorte så mytji höge i somar, så ve há fö låra djöno steicktaka,
he so áller ha hite förr..

A.-Dá har e' jo gö, fáortan bööygg se lörin.

B.-Na, döu jár jo ^{sa}gjaarn, så do kot eta höge. Wám kjan stell se till
böygg lörin, nan ská ásta låra. Dá heinn e' jo regen öut álltiháop.

C.-Män wá so jár värste, he jár át fá se áidjesfálke, tytj je.

B.- Ná, he báol fäl át vára swárt.

A.-Wo göuss tái si do? He jár fäl de väärst så feinns.

B.-Na, je fáor djöno stjårigårn o omsdan. Je skull ásta sei át kálvo.
Á förgudame lá át där drevlingan állostans kröngo strándren, så kál-
van táors át fram ásta dreeick. Sá át jár e' ont o ledifálke,

He jär då mäinst in skåol^{er}ar opa won häälm å ar jönso, så ät hää na djåra.

- A.- Ja. seen mi, wort hehån egentelien skå bark å. Nöu skå jo åäll isa skåolen, om di hää na höur hæl ät.
- C.- Nå, mesten bårtä do hää jo ät na höur.
- A.- He skå jo blä i nöy skåol^{er} ipi Vasso nöu å.
- C.- Nå, wå skå di ler se där då?
- B.- Nå, soma sãm opa åll de aar skåolo :äintna djåra å gja ve ino pãrt-föli å säi ipi månin. Mån frest få do ät föusen skå do få säi.
- A.- Ja, båondstãinten jåra jo å för fãin till djåra na nöu. Å ät vili dom heler gja ini föuse. Å hå di båra vyri ipi stan, så liot sweensk wortenda åol^{er} di tåla. Å opa skåolen skå di åäll i håop dãm å.
- C.- Jåo, åså sta gjamalförãldren där öutan hjölp. Å få di se då i fãinsk, så få di. Annars liot di årrender bårt hemane.
- A.- Men man liot jo ända see, ät åll skåolen jåra jo ät läika. Sãm nö ipi Bjärkforso. Där jär e' jo meninga, ät di då skå få leer se jåolbröuke årdentlit, så di konn stjyyt e' reiktit.
- B.- Jåo, där skå do säi. Väãnt na di hå vyri där i år. Då blä di så fããin, så di konn ät gja moka isi föusen öutan ät hå benläinden å bröun-sjwãrtskåon.
- C.- Ja, he ber no till slöut å, så böndren få djåra se å ve hemano.
- B.- Ja sãm opa töuktskåol^{er} - di káll e' visst skyddsheme nöu - seli hemane å byri å gömnastser.
- A.- Ja, mån där må fäl ät våra ont o fãlke, så di liot seli ne för dööy.
- C.- Na, mån na di ät skå leer se djåra na. Nöu räãiv di jo föuse å böygg se in gömnastiksål värr än de värste räãi.